

DOSYA/DERLEME**TÜRKİYE'DE ALTIN MADENCİLİĞİNE KARŞI HALK DİRENİŞLERİ***Ertuğrul BARKA****Giriş**

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı'nın 1992 yılında TÜPRAG şirketine ait Balıkesir, Havran - Küçükdere Altın Madeni'ne ruhsat vermesi yöre halkını harekete geçirmiş, halkın tepkisi ve Çevre Bakanlığı'nın olumsuz görüşü sonrası maden girişimi başarısızlıkla sonuçlanmıştır. İşte bu hareketler, altın madenciliğine karşı Türkiye'de gerçekleştirilen ilk kitlesel eylemlerdir.

"...Eczacıbaşı'na bağlı ESAN şirketinin, Bergama Çamköy mevkiinin de içinde olduğu 299.258 hektarlık alan için 26.4.1989 günü aldığı altın arama ruhsatı, Eurogold adlı çokuluslu, yani ulusu olmayan (!) bir şirkete 4.10.1989 tarihinde devredilir. Eczacıbaşı'nın bu işteki payı, madenden elde edilecek altının %6'sıdır." (Taşkın, 1998).

Ülkemizde bugün de birçok yerde sürdürülen altın karşıtı halk hareketleri, bu arama ruhsatını devralan EUROGOLD'un Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı Maden Dairesi'nden 16 Ağustos 1989 tarihinde altın arama ruhsatı ve 12 Şubat 1992'de de işletme ruhsatı alması sonrasında madenin çalıştırılmasıyla yükselmeye başlar.

Bergama Direniş Sürecinde Neler Yaşandı

Önce, Bergama Köylüleri'nce, 17 köyden seçilen temsilcilerle Bergama Çevre Yürütme Kurulu oluşturuldu. Çamköy, Ovacık, Narlıca köylüleri, Bergamalılar ve destekçileri, uzun süre altın madenciliği yatırımına karşı bu Kurul'un yönetiminde direndiler. Bergama Yöresi halkı, bu süreçte, altın madenciliğinin ve siyanür liçi yöntemi ile altın üretilecek kimyasal işletmenin nasıl bir ekolojik yıkıma neden olacağını, İzmir Tabip Odası ve Türk Mimar Mühendis Odaları Birliği'ne (TMMOB) bağlı Mühendis Odaları'ndan öğrendi.

16 Kasım 1996'da köylüler, çoluk çocuk, yaşlı genç sokağa döküldü. Çanakkale-İzmir karayolunu 5 saat süreyle trafiğe kapadılar. "25 Kasım 1996'da köylüler Bergama sokaklarında yağmur altında, cenaze marşı eşliğinde bir yürüyüş yaptılar. Aralık 1996'da yüzlerce köylü erkek üstleri soyunuk olarak, Bergama sokaklarında bildiri dağıttılar. Şimdi bunlar bize bazen tuhaf, ilginç, absürd gelebilir, ama o yörede erkeklerin üstünün soyunması, yani tamamen üstünün çıplak olması, son derece zor bir olay. Yapamazmış köylüler, üstü soyunuk olarak sokakta yürüyemezmiş ." (Özkan, 2004).

"22 Nisan 1997'de Ovacık, Narlıca, Çamköy, Yenikent, Tepeköy, Aşağı Kavaklı ile diğer 10 köyden yaklaşık 2000 kişi, 100'den fazla traktör eşliğinde Eurogold'un siyanürle altın çıkartmayı planladığı altın

* EGEÇEP Bileşeni ELELE HAREKETİ Dönem Sözcüsü

madeni sahasını işgal etti. 12 Saat süren işgal sonunda, bölgeye gelen İzmir Valisi Kutlu Aktaş madendeki çalışmaların 1 ay süreyle durdurulduğunu açıkladı. ..." (Alevcan, 1998).

Yöre halkının, bu işgal dahil; sevecen, etkili, altın madenciliği karşıtı sivil itaatsizlik eylemleri, Muhtarlıklar, Bergama Belediyesi ve akademik meslek Odaları'nca olduğu kadar, Türkiye kamuoyunca da desteklenmiştir.

Kamuoyunun da desteğiyle kararlılıkla sürdürülen bu tür çeşitli eylemler ve hukuksal süreçler sonunda, Danıştay 6. Dairesi 13 Mayıs 1997 tarihinde, 1996/5477Esas ve 1997/2312 Karar numarasıyla şöyle diyordu:

"... İşletmenin iyi niyeti, önlemlerin titizce denetlenmesi gibi kavramlara bağlı kalınarak, yapılacak faaliyet sonucunda elde edilecek ekonomik değer, doğada ve doğrudan veya dolaylı olarak insan yaşamı üzerindeki risk faktörünün gerçekleşmesi halinde kamu yararının öncelikle insan yaşamı lehine değerlendirilmesi doğaldır. Siyanür liçi yöntemi ile altın madeni işletilmesinde işletmeciyeye ve yapılacak olan denetime duyulan güvene bağlı olarak risk olasılığının azalacağından söz etmek mümkün değildir.

Yukarıdaki teknik ve hukuki belirlemeler karşısında, insanın yaşama hakkını ve devletin de çevre sağlığını koruma, çevre kirlenmesini önleme, herkesin hayatını beden ve ruh sağlığı içerisinde sürdürmesini sağlama ödevlerini dikkate aldığımızda, Çevresel Etki değerlendirme (ÇED) ve bilirkişi raporunda öngörülen olası risk faktörleriyle çalışan ve bu riskin gerçekleşmesi halinde doğrudan veya çevrenin bozulması ile dolaylı olarak insan yaşamını etkileyeceği kesin olan siyanür liç yöntemi ile altın madeni işletmesine izin verilmesi yolundaki dava konusu işlemde kamu yararına uygunluk bulunmamaktadır." (TMMOB-JMO, 2003).

"Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin (AİHM) benzer başka bir kararda da tespit ettiği gibi, Danıştay'ın söz konusu kararı ancak 27 Şubat 1998'de uygulamaya kondu. AİHM, madenin Nisan 2001'de yeniden çalıştırılmaya başladığını, Bakanlar Kurulu'nca da şirkete faaliyetlerine devam edebilmesi için Mart 2002'de özel izin çıkarıldığını vurguladı." (Önderoğlu, 2007).

Bu uygulamasıyla hükümet, "hukukun arkasından dolanarak" altın madenciliğinde kilit taşı önemindeki bu madenin ve kimyasal işletmenin hukuk dışı çalıştırılmasını sağlayarak, diğer benzerlerinin ve hukuk dışılığın önünü açmış oldu. Bu uygulamalar, Bergama Köylüleri'nce İstanbul Beyoğlu'nda belde yukarısı çıplak olarak yapılan yürüyüşle protesto edildi.

Neden böyle oldu? Yargı kararlarına karşın uygulamalar neden böyleydi? Yaşananları daha iyi anlayabilmek için, yaşanan sürecin siyasal - tarihsel köküne göz atmakta yarar vardır.

Siyasal ve Tarihsel Kökler

Sömürgecilik elbette daha önce de vardı. Ancak dünyanın ikinci kez paylaşımı savaşı sonrasında farklı bir söylem ve farklı politikayla, oluşan yeni koşullara uyum sağladı ve "yenilendi". Harry S.Truman'ın 20 Ocak 1949'da ABD Başkan'ı olarak göreve gelirken yaptığı konuşması, sömürgeciliğin yenilenmesinin politik duyurusu olarak kabul edilmelidir. Bundan böyle yeni dönemin retoriği "kalkınma" idi. Truman konuşmasında "Az gelişmiş bölgelerin geliştirilmesi ve ekonomilerinin büyütülmesi için bilimsel ilerlememizi ve endüstriyel gelişmemizi yeni bir cesur programla bu bölgelere sunmamız gerekiyor... Eski emperyalizmin başka ülkelerden kar elde etmesi gibi bir anlayışın bizim programımızda yeri yoktur. Bizim tasarladığımız ...bir kalkınma programıdır..." diyerek, yeni sömürgeci politikalar izleyeceklerini dile getirmiştir. (Başkaya, 2010)

Yeni sömürgecilik politikaları gereği, az gelişmiş ülkelerin kalkınabilmeleri için ekonomik yardımlar vakit kaybedilmeden devreye sokuldu. Yapılan yardımlar, tulum baya dökülen bir maşrapa su gibiydi; su döküldükten sonra, yardım edilen ülkenin kaynaklarından istendiği kadar su çekilebilirdi. Bu yardımlar, az gelişmiş ülkelerin iktidara getirilen sömürgeci kültürüyle yetiştirilmiş veya gerici, işbirlikçi kişilikli yeni yöneticilerinin de çıkarına geliyordu. Az gelişmişliklerini ileri sürerek yardım isteminde bulunan sömürgecilere bağımlı yöneticiler, yardımlardan aldıkları payla sürekli zenginleşiyorlardı.

Şükrü Kızılot, 23 Ağustos 2009 köşesinde yazıyor (Kızılot, 2009): "Bijan'ı duymuşsunuzdur. Ancak

randevu alınıp gidilebilen dünyaca ünlü bu mağazada gömlek 3-5 bin, mont 25 bin, takım elbise 20-50 bin dolar. Daha pahalı olanlar da var. Vitrinine bakıyorum, alış-veriş yapan, birkaçı da Türk olan isimleri cama, gruplar halinde yazmışlar. "Acaba kimler?" diye merak edip isimleri tek tek inceliyorum. O da ne? Vitrin camında tanıdık bir isim; "Recep Tayyip Erdoğan, Prime Minister of Turkey".

Kalkınma retoriği ve dış yardımların toplumsal çöküşlere neden olduğu on yıl gibi kısa sürede görüldü. Dünya artık "kalkınma" retoriği ile yönetilemiyordu. Bu kez seçilen retorik "sürdürülebilir kalkınma" idi. Sömürge ülkeler, artık bu söylemle sömürülmeye başlandı.

Sürdürülebilir kalkınma, ekonomik ve ekolojik değerlerin uzlaşabilirliği anlayışının politikasıydı. Oysa, kapitalist düzende, doğal olarak ekonomik ve ekolojik değerler uzlaşmaz çelişki halindedir; uzlaştırılabileceklerini düşünmek doğaya aykırıdır.

Buna karşın, sömürgeci devletler bu sömürü düzenini sürdürebilmek için, sömürdükleri üçüncü dünya ülkelerini, sürdürülebilir kalkınma masalıyla, gittikçe derinleşen bir dış borç çıkmasına sürüklediler, Bu koşullar altında sömürülen ülkeler çareyi ellerindeki doğal kaynakları pazarlamakta aradılar. Bu da ekolojik yıkımlara neden oldu.

Delawara Kabilesi Reisi Okanicon, yaşam alanlarını talana ve işgale gelen beyaz adamlar için "...Bizim küçük bir memleketimiz vardı. Onların ülkesi genişti. Biz, büyük ruh'un bizim için yarattığı şeylerden hoşnuttuk. Onlar ise değildi. Uygun bulmazlarsa ırmakları, dağları bile değiştiriyorlardı." demişti (Arcan, 2005). Günümüzde ise Filipinler Hükümeti'nce "Fortune" dergisine, hiç de onurlu olmayan şöyle bir ilan verilebilmiştir: ". Sizin gibi şirketleri çekebilmek için dağlarımızı düzledik, ormanlarımızı tıraşladık, nehirlerimizin yollarını değiştirdik, şehirlerimizi kaydırdık... Tüm bunlar sizin için, şirketleriniz için, burada Filipinler'de daha kolay, daha karlı iş yapabilmemiz için ..."

Ülkemiz siyasal iktidarlarının bugüne dek sürdürdükleri politikaları bu anlayıştan farklı mıdır? "Babalar gibi satarım..." diyen Maliye Bakanı'mız ile ".Ben ülkemi pazarlamakla görevliyim..." diyebilen Başbakan'ımızdan sonra Çin, Japon, Suudi Arabistan

ve Körfez ülkelerine: "Gelin, beğenin, Türkiye'den istediğiniz toprağı alın." diyen Tarım Bakanımız vardır artık. (Der Spiegel, 2009)

Ekolojik Sömürü

Üçüncü Dünya ülkelerindeki ekolojik sömürü düzeni, iki yöntemle gerçekleştirilmektedir. Birinci yöntemde sömürgeci ülkeler, demir çelik, gemi sökümü, çimento, petrol arıtımı gibi, çok enerji ve su tüketen, ekolojik yıkıma neden olan sektörlerle, kirli, kendilerinin terk ettikleri eskimiş teknolojilerini; üretim ve tüketimleri sonucu oluşan tehlikeli atıklarını sömürdükleri ülkelere yönlendirmektedirler. İkinci yöntem ile de kendi tüketim toplumlarının sürdürülebilmesi için gereken hammaddeleri ve diğer kıymetleri sömürgelerinden yağmalamaktadırlar. Madencilik, özellikle de altın ve nikel madencilikleri, bu konuda ülkemiz için özgün birer örnek oluşturmaktadırlar.

Türkiye'de Neler Oldu?

Bergama yöresi halkı, Ovacık altın madeni direnişi sürecinde maden, siyanür liçi, halk sağlığı, çevre, hukuk, sivil itaatsizlik eylemleri gibi birçok konuda bilinçlendi. Direnişleri, hukuksal süreç sonunda zaferle tamamlandı. Ancak, altıncı şirketler de öğreniyor, dünyada edinilmiş deneyimlerine Türkiye'den de dersler katıyorlardı. Artık Türkiye'de altın madenciliği yapacak şirketlerin ortak tavırları şöyleydi: Mademki bilimciler halkın yanında yer alıyorlardı, şirketlerin de yanında yer alacak bilimcileri(!) olmalıydı. Bu bilimcilerin şirketler yanlısı görüşlerinin kamuoyuna iletilebilmesi için de televizyon, gazete, radyo gibi kitle iletişim araçları edinilmeliydi. Basından edinilmiş yandaşların buralarda yazmaları, izlenceler yapmaları sağlanmalıydı. En önemlisi parlamentoda çıkarlarını gerçekleştirecek siyasileri, bürokraside işlerini yürütecek güvenilir bürokratları olmalıydı. Yerel yöneticilerin önemini de anlamışlardı. Muhtarlardan belediye başkanlarına kadar seçilen yerel yöneticiler altın madeni yanlısı olanlardan seçilmeliydi; görevde olanları ise baskılanmalıydı. Bilirkişiler etkilenmeliydi; yandaş görüşte olmayanlara itiraz edilmeli, yandaşların görevlendirilmeleri sağlanmalıydı. Tüm bunlar gerçekleştirildi. Ayrıca, yöre halkından madene işçi alınıyordu. Madenin taşıma işlerini yapmak üzere, yakın yerleşim yeri halkı borçlandırılıyor ve aldırılan kamyon ve minibüslerle

malzeme ve insan taşıma işleri bunlara yaptırılarak, maden şirketine bağlılıkları sağlanıyordu. Dr. Necip Hablemitoğlu'nun asılsız savlarıyla dolu "Alman Vakıfları ve Bergama Dosyası" kitabı da bolca bastırılıp, her köye her eve dağıtılıyordu. Altın madenciliği yanlısı basın da bu kitabı kaynak olarak kullanıyor ve yürütülen kampanyaya destek veriyordu. Böylece halkın kafası bulandırılıyordu. **(Aydın, 2004)**

Oysa, 4 Mart 2003 günü Ankara 1 No'lu Devlet Güvenlik Mahkemesi (DGM), Alman Vakıfları soruşturması kapsamında haklarında dava açılan 15 kişinin, devletin emniyetine karşı gizli ittifak oluşturduklarına ilişkin aleyhlerinde delil bulunmadığından oybirliğiyle beraatlerine karar veriliyordu. **(Bianet, 2003).**

Böylece, Hablemitoğlu'nun savları Ankara 1. Nolu DGM'ce hukuksal olarak çürütülüyordu. Ancak, asılsız iddialar üzerine kampanyalar yürüten ve hala günümüzde bile gündeme taşıyan, altın madeni yanlısı kitle iletişim araçlarında bu haber neredeyse hiç yer bulamadı. Bu asılsız savların, altın karşıtı mücadeleye sömürgeci altın şirketlerinin istediği kalıcı zararı verdiğini, halk üzerinde olumsuz etkileri olduğunu alan çalışmaları sırasındaki gözlemlerime dayanarak söyleyebilirim.

Oysa bu konuda dikkat edilmesi ve gündeme taşınması gerekirken, gözlerden kaçırılan, kamuoyuna sunulanın tam tersi bir başka ilişki vardı: Alman Akademik Değişim Dairesi (DAAD) bursiyeri ve DAAD'liler Derneği kurucu üyesi olan, Dokuz Eylül Üniversitesi Jeoloji Mühendisliği Bölümü Öğretim Üyesi Prof. Dr. M. Yılmaz Savaşçın'ın, "Bütünsel Çevre Bilinci ve Çevre Yalanları" kitabında Almanya'nın İzmir Başkonsolosu Döhring ile çok önemli ilişkisini ve Bergama Ovacık altın madeni üzerine konuşmasını yazıyordu: " ...Sayın Döhring'in başkonsolosluğu sırasında bir Alman bankası da Bergama altın projesine ortaktı. Zaten Türkiye'nin siyanür gereksiniminin neredeyse tümü Alman firmalarınca karşılanıyor. İzmir'e gelen tüm Alman parlamenter ve diğer hatırlı zevat altın işletmesinin ocaklarını ziyaret için mutlaka Bergama'ya uğruyordu. **(Savaşçın, 2000)**

...Yılmaz Bey,...Türkiye açısından ne kadar umut verici bir proje ve üstelik siz bunun arkasından

geleceğini, nihayet madenciliğinizin de önemli bir reform yaşayarak, bundan sonra çevresel önlemlerin taviz verilmeksizin uygulanmaya başlanacağını geçenlerde anlattınız. Hatta yabancı şirket olmasının daha da yararlı olacağını, yabancı oldukları için daha dikkatli davranacaklarını ve bu titizliklerinin ilerisi için örnek verilebileceğini dile getirdiniz. Bu bilgileri neden kamuoyuna aktarmıyorsunuz? Ama yabancı sermaye çok hassastır. Bu gidişle Alman sermayesinin projeden vazgeçebileceği endişesini taşıyorum.

Nitekim Sayın Döhrig başarılı hizmetler sonucu Büyükelçiliğe atanarak Nijerya'ya tayin olmasından az önce, Alman yatırımcılar olaydan vazgeçtiler. **(Savaşçın, 2000)**

Bu koşullarda Almanya'nın Bergama - Ovacık altın madenine yaklaşımını nasıl değerlendirebiliriz? Engellemek istiyor olabilir mi? Hem Dresdner Bank ile kredi vereceksiniz, siyanürünü satacaksınız hem de engel olacaksınız! Akla uyar yanı var mı? Yargı sürelerinin uzadığı ve yargı kararlarının uygulanmadığı, kitle iletişim araçlarının her türlüşünde kirliliği haber sağanağı başlatıldığı bir gerçektir.

Siyasal iktidar, hiç çekinmeden, iktidarını sağlayanlara verdiği sözleri bir bir yerine getirmektedir. ABD Büyükelçisi Eric Edelman'ın 17 Eylül 2004 tarihli mektubu ile, "ABD'li Newmont Madencilik Şirketi'nin bir kolu olan Normandy Madencilik" şirketine ait Bergama-Ovacık altın madenine izin verilmesi ricasıyla, tüm hukuksal engellere ve mahkeme kararlarına karşın, izin verilmiştir (Ek 1, 2, 3).

Bu arada Bergama'daki altın madencisi şirket de Eurogold, Newmont, Normandy ve sonunda yerli şirket (!) oluncaya kadar sürekli el değiştiriyordu. Irak savaşı nedeniyle 24-26 Haziran 2005 tarihleri arasında İstanbul'da toplanan Irak Vicdan Jürisi'ne ifade vermeye gelen dünyanın ilk vicdani retçisi ABD'li John Ross, birlikte maden alanını gezdiğimiz sırada, Latin Amerika'daki gözlem ve deneyimlerine dayanarak bu el değiştirmeleri, "...artık altıncıların, şiddet uygulama aşamasına geldiklerini ve bundan sonra şiddet uygulayacakları..." şeklinde yorumluyordu. **(Bianet, 2005)** Gerçekten de 5 Haziran 2005'te Çamköy'deki Dünya Çevre Günü

kutlamalarına çağrılı olarak giden çevreci guruplar saldırıya uğramışlardı. Olayın araştırma ve soruşturmasının sürüyor olması nedeniyle hala davası açılmamıştır. Beş yıllık zaman aşımının da 5 Haziran 2010'da gerçekleşeceği göz önüne alındığında böyle bir davanın açılması olası görülmemektedir. Daha sonra da 19 Ağustos 2006 Cumartesi günü geleneksel Dikili Barış Şenlikleri sırasında altın madeninin neden olduğu çevresel sorunlar ve halk sağlığına etkilerinin konuşulup tartışıldığı "Siyanür, Altın, Çevre" konulu panel de yerli (!) şirketin görevlilerince çıkartılan kavga, yaralanmalar ve polislin havaya ateş açması ile bitirilebildi. (Sesonline, 2006)

2872 Sayılı Çevre Yasası ve ÇED Yönetmeliği gereği yapılan Halkı Bilgilendirme Toplantıları da tamamen şirketlerin seçtiği yerlerde, hatta Bergama Ovacık'ta olduğu gibi, altıncı şirketlerce yaptırılan salonlarda, altıncı şirketlerin denetim ve gözetiminde yapılmaktadır. Halkı Bilgilendirme Toplantılarının yapılacağı salonlar toplantı öncesinde madenci şirketin adamlarınca işgal edilmekte, yöre halkı sindirilerek, katılımları engellenmektedir. Her türlü engellemeye karşı toplantıya katılan karşıt görüşlü çevre platformu üyelerine (Ek 4), bilimcilere, TMMOB'ne bağlı ilgili Meslek Odası yöneticilerine de saldırılar ve tehditler yöneltilerek, topluluğun iradesi baskılanmaktadır. Kamu görevlileri ise, siyasal iktidar iradesi nedeniyle görevlerini yasalara uygun olarak yapamaz ve hatta taraflı bir şekilde yaparak, toplantılar tamamlanmaktadır.

Bu koşullar ve süreç sonunda; halkın direnişine ve onca yargı kararına karşı, Bergama Ovacık'ta, ikinci atık havuzu yapılmıştır. Kozak Yaylası'ndaki, Havran-Küçükdere'deki cevherler gibi Türkiye'nin ekonomik olarak cevher getirilebilecek bölgelerindeki diğer altın cevherleri de Bergama Ovacık'ta işlenecektir. Bergama, artık bir "siyanür liçi yöntemi" ile altın üretimi yapılan "kimyasal işletme üssü"dür...

YALNIZ BERGAMA MI?

Elbette yalnız Bergama değil! Artık yol açılmıştı; Kozak Yaylası'nda, Kaplan Köyü, Yukarıbeyköy, Çağlan, Yerli Tahtacı; Balıkesir Havran'da Küçükdere; Uşak Eşme'de Kışladağ, Kazdağları'nda, Niğde Ulukışla'da Maden Köyü, Artvin'de Cerattepe, İzmir'de Efemçukuru Köyü, Eskişehir'de Kaymaz, Tunceli'de Ovacık, Erzincan'da Çöpler, Gümüşhane Mescitli'de Mastra ...

Bütün bu yörelerde halk direniyordu. Ama siyasal iktidar halkın altın karşıtı tepkilerini dikkate almıyor. Altın madenini işletmekte kararlı olan şirketler de halkla ilişkiler adına, Uşak Kışladağ altın madenini işleten TÜPRAG şirketince, hayvancılıkla geçinen köylülere hayvan dağıtımından tutun da köy yollarını asfaltlamaya varıncaya kadar göz boyamaya yönelik yatırımlar gibi inanılmaz yöntemlere başvuruyorlardı. Bir başka örnek ise, Erzincan'ın İliç ilçesine 11 kilometre uzaklıkta bulunan Maden mevkiinde tespit edilen altın madenini işletmek üzere ruhsat alan Amerika Birleşik Devletleri (ABD) merkezli Anatolian Minerals Development maden şirketi, yatırım maliyeti 125 milyon dolar olan altın madenini çıkarma yöntemi konusunda Bergamadaki halk tepkisini benzer bir tepkiyle karşılamamak için, madene yakın bölgede bulunan Çöpler, Bağıştaş, Dostal ve Sabırlı köylerinden seçilen temsilciler ile İliç Kaymakamı Selami Kapankaya, İliç Belediye Başkanı Ramazan Buran, AKP, CHP, MHP ve ANAP ilçe başkanları, Erzincan Valiliği Özel Kalem Müdürü Şafak Önder ve İl Özel İdare Müdür Yardımcısı Saim Sezer'in de aralarında bulunduğu 18 kişiyi, 15 Ekim 2005 tarihinde ABD'ye götürdü. ABD'de 10 gün kalan Erzincan heyeti, Colorado ve Nevada eyaletlerinde madenlerle ilgili teknik gezi yaptı. İkna gezilerini sürdüren maden şirketi ikinci geziye de, Adalet ve Kalkınma Partisi Erzincan Milletvekilleri Tevhit Karakaya ve Talip Kaban ile Erzincan Belediyeler Birliği adına Mercan Belde Belediye Başkanı Osman Şeker, Erzincan Ticaret ve Sanayi Odası (TSO) Başkanı Aydın Yalvaç, İl Genel Meclisi Başkanı Rıdvan Aydemir ve İl Emniyet Müdürü Ahmet Çimen'i ABD'ye götürdü. Şirket son olarak 17 Eylülde 2006 tarihinde Erzincan Belediye Başkanı Mehmet Buyruk, Kemaliye Belediye Başkanı Mustafa Haznedar, Aras Elektrik Dağıtım Müessesesi Müdürü Mustafa Taşdemir, Erzincan'daki iki yerel gazeteciyi ve iki madencilik uzmanını ABD'deki teknik geziye götürdü. Bölgedeki köylüleri, ilçe eşrafını ve Erzincan'daki bazı bürokratları, altın madenini çıkarma yöntemi konusunda ikna etmek için ABD'ye götürdü. Geziye katılanların tamamı doğal olarak ikna olmuşlardı! (Radikal, 2008) (Ek 5).

Çanlar Kimin İçin Çalıyor?

Altın Madenciliği konusunda en direşken yörelerden biri de Uşak'ın Kışladağ yöresiydi. İnay köylüleri kefenlerini giymişler, ellerinde hayvanlarının boyunlarına taktıkları çanları

çalışıyorlardı. İstiyorlardı ki, "Ankara'daki ilgililer seslerini duysundu." Eşme ilçesinde 2006 yılı Haziran'ında, şiddetli yağış sonrasında, 1500'e yakın kişinin siyanürle zehirlenmesi belirtisiyle sağlık kuruluşlarına koşmasıyla çanların kimin için çaldığı anlaşıldı. İzmir Tabip Odası'na kayıtlı üye Dr. Oya Otyıldız, Prof. Dr. Gürel Nişli (Analitik Kimya), Muammer Sakaryalı (Yazar, İnay Vicdan Hareketi Sözcüsü) ve ben Kimya Mühendisleri Odası Ege Bölge Şubesi Başkanı olarak, zehirlenme olayı gerçekleşikten 70 saat sonra Eşme'de olabildik. Yakınmaları olanlardan gönüllü olarak verdikleri kan örneklerini, Dr. Oya Otyıldız aldı. Alınan kanlara Kaymakamlıkça el kondu. TTB Başkanı Sayın Prof. Dr. Gençay Gürsoy'a durumu ileten Dr. Otyıldız, "Uşak Valisi Kayhan Kavas'ın sorunla ilgilendiği ve çözüleceği..." haberini aldı. Ancak, gelişmeler hiç de öyle olmadı. Ortada ne Vali ne de bir başkaca ilgili vardı. Dr. Oya Otyıldız gönüllülerden tekrar kan aldı. Bu arada alınan kanları analiz ettirebileceğimiz laboratuvarın Ege Bölgesi'nde olmadığını hayretle öğrendik. Binlerce ton siyanür kullanılan bölgede kanda siyanür analizi yapacak resmi veya özel laboratuvar yoktu! Kanları Ankara'ya yolladık. Dr. Oya Otyıldız, tüm bunları tıp etiğine ve yapılan işin yöntemine uygun olarak yaptı.

Daha sonra aldığımız sonuçlar faciayı gözler önüne seriyordu: 0.18-0.64 mg/lt' ye kadar kanda siyanür vardı. Uşak Valisi Kayhan Kavas açıklıyordu: " Kanda ARSENİK aradık ve bulamadık."

Kışladağ altın madenine karşı, köylüler İzmir ve Ankara'da da olmak üzere birçok eylem yaptılar. Maden yasal olarak çalıştırılmıyor, yargı kapatma kararı veriyordu. Fakat, yönetim her defasında bu kararları uygulamadı veya uyguluyormuş gibi yaptı. Yasal belgesi olmadan altın madenine açılış törenleri yapıldı. Bu törenlerin sunuculuğunu da Kazdağları'nda butik oteli bulunduğu için altın madenciliğine karşı çıkan Tayfun Talipoğlu'nun yapıyor olması çok ibret verici ironik bir durumdu. Aynı sunucu, TRT 1'de bu yönde programlar yaparak, altın madencilerine desteklerini sürdürmektedir.

Bütün bu olup bitenlere tepki gösteren, şüphelerini dile getirerek, yetkililere siyanür zehirlenmesi hakkında sorular yönelten İnay Vicdan

Hareketi Sözcüsü Muammer Sakaryalı'ya TÜPRAG Şirketi tarafından 50 bin TL'lik tazminat davası açılıyordu...

Madenin üretim veya üretime yönelik faaliyetleri böylece sürüp gidiyor...

CERATTEPE'DE DURUM

Avrupa ve Kafkas bölgesinde doğal yaşlı ormanların en yoğun olduğu, Kafkas ekonomik bölgesinin en önemli uzantısı olan Cerattepe, onlarca endemik bitki türü ve özel hayvan türleri ile Türkiye'deki iki kuş göç yolundan birini barındırıyor. Bölgede aynı zamanda bakır ve altın da var. Ama yöre halkı yerüstü zenginliğine de sahip çıkarak; yaklaşık 20 yıl önce gelip altın, bakır, gümüş ve çinko aramak için ruhsat alan Kanadalı şirkete topyekün direnmiş. Kanadalı direnişi kıramayınca, şirketi bir başka Kanadalı'ya satıp gitmiş. Ve o da, yüzde yüz yabancı olduğu halde, "Artvin Bakır İşletmeleri" adıyla faaliyete geçmiştir. Adı yerli, kendi yabancı şirket maden aramakta ısrarlı. Ama çevre halkı da öyle. Cerattepe'de bakır madeni çıkarmak için Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı'ndan ruhsat alan Kanadalı İnmet Mining firmasının çalışmaları karşı çıkan çevreciler, yürütmenin durdurulması talebiyle Rize İdare Mahkemesi'ne başvurmuştu. Cerattepe mevkiinde sürdürülen maden çıkarma çalışmaları için Rize İdare Mahkemesi'nin verdiği yürütmeyi durdurma kararına şirketin itirazını, Trabzon Bölge İdare Mahkemesi reddetti ve yürütmenin durdurulmasının devamı yönünde karar verdi.

HERYERDE AYNI TAKTİKLER

Türkiye'de altın madenciliği yapılmak istenen ve yapılan yerlerdeki gözlemlerime dayanarak, bu alanlarda aynı taktiklerin uygulandığını söyleyebilirim ki; bunların birçoğunu yukarıdaki satırlarda yazdım. Ancak bir başka uygulama var ki, inanılır gibi değil. Tarımla uğraşan köylülere, daha fazla ürün elde edebilmeleri için gölet, baraj, sulama kanalı yapılacağı söyleniyor. Tarımla uğraşan köylü yurttaşlarımız bunlara inanıyor ve destekliyor. Ancak alanda yaptığım çalışmalar sırasında şunu gözlemladim: Yapılan baraj, gölet, sulama tesisi yakınlarında altın madenleri var. Sözü edilen tesislerden ancak bu altın madencilerinin yaralanabileceği koşullar var. Örneğin, Niğde Ulukışla'da Hasangazi ve Porsuk köylerinin olduğu

bölgede yapılan göletin sınır komşusu ve organik tarım yapılması planlanan tarım arazilerini, Boklar Dağları'ndaki altın madenini çıkartacak şirket satın almış ve bu alanda siyanür liçi ile altın üretecek. Bu durumu geç de olsa fark eden köylüler yolları kesiyorlar ve bu yüzden tutuklanıyorlar. (Evrensel, 2009)

Aynı şekilde Bergama'da Alliano'i'deki Antik Roma İllicaları'nı sular altında bırakacak olan Yortanlı barajı da, köylünün yıllardır beklediği bir barajdır. Su tutulması yasal sorunlar nedeniyle gerçekleştirilemeyen bu baraj, hemen su tutsa ve köylünün beklediği suyu verecek hale gelse bile suyu iletecek kanallar ortada yoktur. Yatırım planlarında da yoktur. Bugün yapıyoruz deseler, bu sulama kanallarının beş yıldan önce bitirilemeyeceğini yetkililer kendileri söylüyorlar. Ama Bergama'da altın madenciligi yapılmaktadır ve bu suyu onlar kullanabilirler. Tıpkı Balıkesir Havran'daki barajda olduğu gibi. İşin dramatik tarafı Havran Barajı, 11 - 12 Aralık 2009 günlerinde gidip yerinde gördüğüm gibi, su tutmaya başlamış ve zeytin sineği ile beslenen yarasaların yaşadıkları mağaralar bu sular altında kalmak üzere. Yarasalar ise yok! Binlerce yıldır yaşadıkları mağaralarından gürültü ve ışık ile uzaklaştırılmışlar, yapay bir mağarada yaşamaya zorlanmışlardır. Ancak bunun olası olmadığını biliyoruz. Küf, mantar, nemi v.b etkenlerle oluşmuş ekolojisinden uzak mağaranın girişinde gördüğümüz ve kameralarla tespit ettiğimiz yarasalar ölümleri bunu kanıtlıyordu.

O bölgede binlerce yıldır zeytin de vardı yarasalar da ve uyum içinde varlıklarını sürdürüyorlardı. Zeytinler hiçbir zaman sulanmamışlardı. 20 - 30 bin kadar olan bu yarasalar kolonisi günde 150 - 200 kg. kadar zeytin sineği yiyordu. Şimdi zeytin sineği mücadelesi kimyasal yollarla yapılacak. Suyu mu? Havran Küçükdere'deki altıncılar kullanacaklar.

SONUÇ

Diğer madenler için de aynı şeyleri söylemem gerekmektedir. Ancak, ben, neden halkın bunca direnişinin başarıya ulaştığını ancak uygulamada istenen sonuca ulaşamadığı konusuna değinerek konuyu bitirmek istiyorum. Mücadele yalnızca meslek odaları ve sivil toplum örgütüllüğü ile apolitik olarak yürütülmektedir. Oysa, konuyla ilgili yasalar TBMM'den çıkmaktadır. Mecliste bu sömürgeci uygulamalara karşı çıkan parti ve gurup yoktur. Halk

siyasetten uzaklaştırılmış, korkutulmuş. Bu nedenle, gerçekten çözüm için, sivil itaatsizlik hareketlerinin ve direnişlerin politize olması, politik kimlik kazanması gerekmektedir. Farklı siyasal örgütüllükler söz konusu olsa bile amaç bu sömürgeci ve yağmacı gidişi sonlandırmaksa; bunlar bir cephede buluşmalıdırlar.

KAYNAKLAR

- Akdemir, Ö.** (2009). Evrensel 16 Aralık 2009. Ulaşım tarihi 4.3.2010 http://www.evrensel.net/haber.php?haber_id=62510
- Alevcan, S., Demirer, N. G., Kaya, A., Torunoğlu, E.** (1998). "Altın, Bergama, Demokrasi" Çevre Mühendisleri Odası Yayınları.
- Arcan, Ö.** (2005). Kartallar Sonsuz Topraklarda Uçuyordu, 2. baskı, Babil Yayınları sf. 77
- Aydın E.** (2004). Ulaşım tarihi 27.12.2009 http://www.jmo.org.tr/resimler/ekler/34a1273487bf7b2_ek.pdf?dergi=HABER+B%DCLTEN%DD
- Başkaya, F.** (2010). Kalkınmadan sürdürülebilir kalkınmaya. http://www.ozguruniversite.org/baskaya_kalkinma_paradigmaları.php 21.1.2010
- BİANET** (2003). Ulaşım tarihi 4.3.2003 <http://www.bianet.org/>
- Der Spiegel** (2009). 27 Temmuz 2009
- Kızılot, Ş.** (2009). 23 Ağustos 2009 Hürriyet Gazetesi
- Özkan, N.** (2004). "Bergama Köylüleri'nin Mücadelesi". İstanbul Bilgi Üniversitesi, Sivil Toplum Kuruluşları Eğitim ve Araştırma Merkezi, Savunuculuk ve Politikaları Etkileme Konferans Yazıları no 1.
- Önderoğlu E., Üstündağ E.** (2007) "AİHM Bergama'da Hükümeti Tekrar Mahkum Etti", BİA Haber Merkezi Strasbourg. Ulaşım tarihi 7 Haziran 2007 <http://www.bianet.org/>
- Savaşın, M.Y.** (2000). Bütünsel Çevre Bilinci ve Çevre Yalanları, Duyal Matbaacılık, İzmir. sf. 39
- BİANET** (2005). Ulaşım tarihi 16.6.2005 <http://www.bianet.org/>
- Sesonline** (2006). Ulaşım Tarihi 24. 08. 2006 www.sesonline.net, Radikal (2008). Ulaşım tarihi
- Taşkın, S.** (1998). Siyanürcü Ahtapot, Birinci baskı, Sel Yayıncılık.
- TMMOB-ÇMO, JMO, KMO, Met.M.O** (2003). " Bergama-Ovacık Altın İşletmesi Girişimi konusunda TÜBİTAK-YDABÇAG Uzmanlar Komisyonu Raporu'nun Eleştirisi, TMMOB-JMO Yayınları No: 75.

EKLER

1. ABD Büyükelçisi Eric S. EDELMAN'ın mektubunu ilgi gösteren Bayındırlık ve İskan Bakanlığı'nın İzmir Valiliği'ne talimat yazısı.

T.C.

BAYINDIR VE İSKAN BAKANLIĞI

Teknik Araştırma ve Uygulama Genel Müdürlüğü

ANKARA

DOSYA : 350937804
SAYI : B.09.0.TAU.0.17.00.00
KONU : Normandy Madencilik

2479 12796

İLGİ: Amerikan Büyük Elçiliği'nden 17.09.2004 tarihli Eric S. Edelman adına imzalı dilekçe

İlgi dilekçe ile İzmir İli, Bergama Ovacık Altın Madeni'nin bir an önce açılabilmesi için gerekli talimatların verilmesi istenilmektedir.

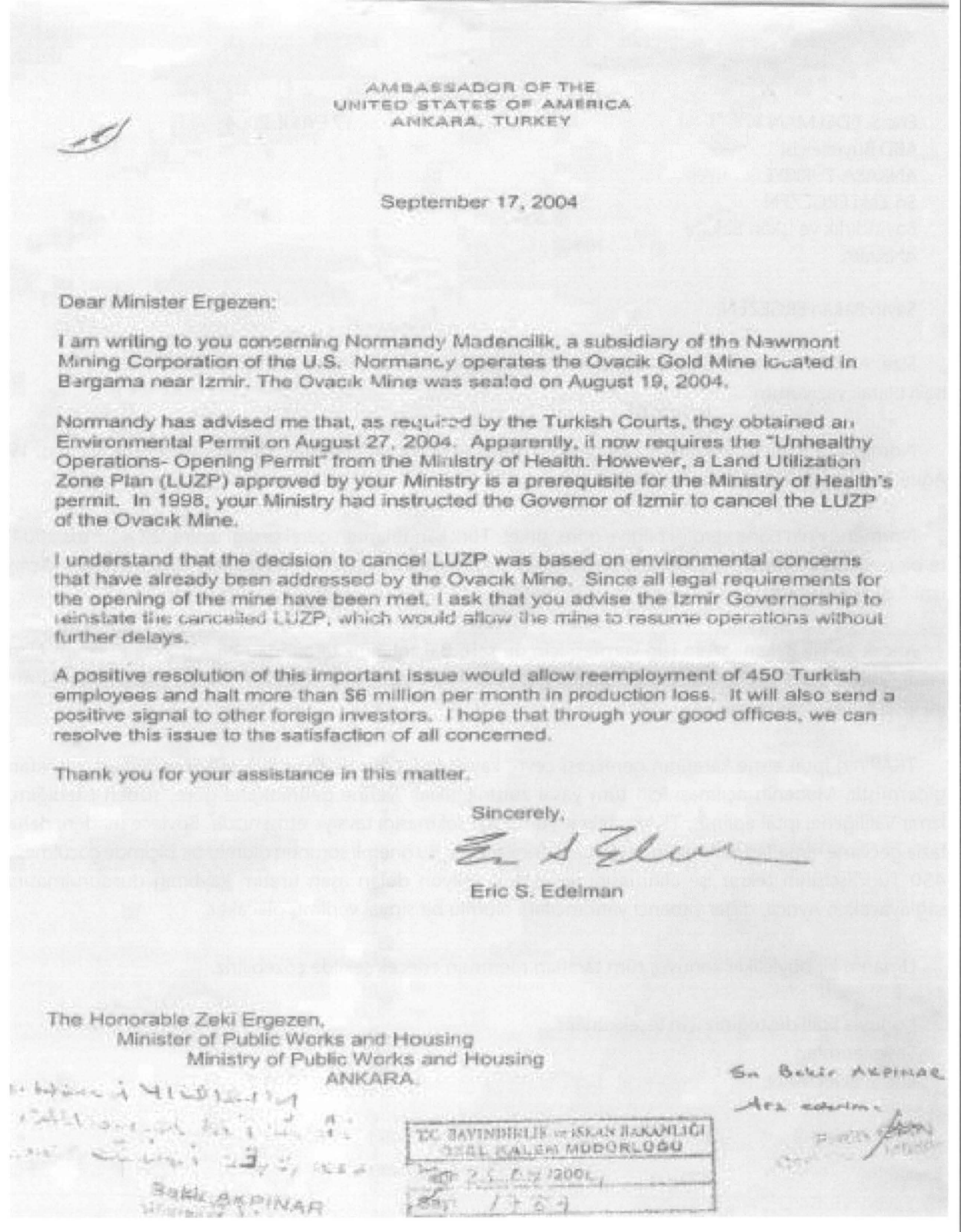
İlgili dilekçe yazımız ekinde gönderilmekte olup yapılan işlem hakkında dilekçe sahibine bilgi verilmesi hususunda bilgilerinizi ve gereğini arz ederim.

Ahmet VURANDEMİR
Bakan a.
Genel Müdür Yardımcısı

Ek :İlgi dilekçe.

EKLER:

2 ABD Büyükelçisi Eric S. EDELMAN' ın Bayındırlık ve İskan Bakanı Zeki ERGEZEN' e yazdığı mektubun fotokopisi

3. ABD Büyükelçisi Eric S. EDELMAN' ın Bayındırlık ve İskan Bakanı Zeki ERGEZEN' e yazdığı mektubun Türkçe çevirisi.

Eric S. EDELMAN
ABD Büyükelçisi
ANKARA-TÜRKİYE
Sn Zeki ERGEZEN
Bayındırlık ve İskân Bakanı
ANKARA

17 EYLÜL 2004

Sayın Bakan ERGEZEN,

Size, ABD'li Newmont Madencilik Şirketi'nin bir kolu olan Normandy Madencilik ile ilgili olarak yazıyorum.

Normandy, İzmir yakınlarındaki Bergama'da bulunan Ovacık Altın Madenini işletmektedir. Maden, 19 Ağustos 2004 tarihinde mühürlenmiştir.

Normandy'nin bana verdiği bilgiye göre, şirket, Türk kanunlarının gerektirdiği üzere, 27 Ağustos 2004' te bir çevre izni almıştır. Görünüşe göre de şimdi de, Sağlık Bakanlığı'ndan " Sağlıksız Operasyonlar -Açılış izni " gerekmektedir.

Ancak Sağlık Bakanlığı'nın izin vermesi için ön şart, Bakanlığınız tarafından bir " Toprak Kullanım Alan Plânı " nın (TKAP) onaylanmasıdır. Bakanlığınız ise, 1988 'de İzmir Valiliği'ne, Ovacık Madeni'nin TKAP' ını iptâl talimatı vermiştir.

TKAP'nın iptâl etme kararının gerekçesi çevre kaygılarıdır; ancak, Ovacık Madeni bu kaygıları çoktan gidermiştir. Madenin açılması için tüm yasal zorunluluklar yerine getirildiğine göre, sizden istediğim, İzmir Valiliği'ne, iptâl edilmiş, TKAP' ı tekrar yürürlüğe sokmasını tavsiye etmenizdir. Böylece maden, daha fazla gecikme olmadan faaliyetlerine devam edebilecektir. Bu önemli sorunun olumlu bir biçimde çözülmesi, 450 Türk işçisinin tekrar işe alınmasını ve aylık 6 milyon doları aşan üretim kaybının durdurulmasını sağlayacaktır. Ayrıca, diğer yabancı yatırımcılara olumlu bir sinyal verilmiş olacaktır.

Umarım ki; böylelikle konuyu, tüm tarafları memnun edecek şekilde çözebiliriz.

Konuyla ilgili desteğiniz için teşekkürler.
Saygılarımla.
Eric S. EDELMAN

4. ÇED halkın katılımı toplantılarına yapılan itirazlardan bir örnek:

28.11.2006

**İZMİR İL ÇEVRE VE ORMAN MÜDÜRLÜĞÜ
ÇED ve Planlama Şube Müdürlüğüne**

Konusu: İzmir İli, Dikili İlçesi, Çağlan Köyü civarında Koza Altın İşletmeleri A.Ş. tarafından işletilmesi planlanan altın madeni işletilmesine ilişkin ÇED halkın katılımı toplantısı için itirazlarımızın ve görüşlerimizin sunulmasıdır.

İşletme sırasında doğaya ve çevredeki insanların sağlığına yönelik ağır riskleri bulunan proje konusu faaliyetin başlayabilmesi için ciddi ve inanılır bir ÇED incelemesinin yanı sıra yöre halkının bilgilendirilmesi, ikna edilmesi ve onaylarının alınması yasal bir zorunluluktur. Bu konuda ülkemiz pek çok uluslar arası sözleşmenin tarafıdır.

1992 - Birleşmiş Milletler Çevre ve Kalkınma Üzerine Rio Zirvesi Sonuç Deklarasyonu;

- * İnsanlar, doğa ile uyum içinde sağlıklı ve verimli bir hayata layıktır.
- * Çevre konuları en iyi şekilde, ancak ilgili bütün vatandaşların katılımı ile yönetilir.
- Devletler, geniş çapta çevre bilgilendirmesi yaparak kamuoyu aydınlatılmasını ve katılımı gerçekleştirecek ve teşvik edecektir.

1992 - BM-Rio-Gündem 21 Sözleşmesi

(7.ci Beş Yıllık Kalkınma Planı ile hükümeti bağlayıcı olduğu kabul edildi)
(R.G; 25/7/1995-22534 mük. sh.157)

Hükümetler, iş çevreleri ve kalkınma kuruluşları, kalkınma projelerinin biyolojik çeşitlilik üzerine etkisinin nasıl değerlendirileceğini ve bu çeşitliliği kaybetmenin maliyetinin nasıl hesaplanacağını öğrenmelidirler. Önemli etkileri olabilecek projelerde, halkın geniş ölçüde katılmasıyla çevresel etki değerlendirmesi yapılmalıdır.

*Kişiler, gruplar ve kuruluşlar, özellikle kendi toplumlarını etkileyebilecek çevre ve kalkınma kararlarını bilmeli ve bunlara katılmalıdır. İnsanlara kararlar hakkında bilgi vermek için, ulusal hükümetler, kişilerin çevre ve kalkınma konularıyla ilgili bütün bilgilere ulaşmasını sağlamalıdır. Bu bilgi, çevre üzerine önemli etkisi olan veya olabilecek olan üretim veya faaliyetleri ve çevre koruma önlemlerini içermelidir.

1992-BM-Rio-Biyolojik Çeşitlilik Sözleşmesi

(BKK;96/8857, R.G.30/6/1996-22860; 4177 no lu kanunla onay;27/12/96-22860))

*Madde 14./1 (a); Sözleşen devletler; biyolojik çeşitlilik için önemli olumsuz etkiler doğurabilecek mevcut proje önerilerinin, bu olumsuz etkileri engellemeye veya en aza indirmeye yönelik bir çevresel etki değerlendirmesine tabi tutulmasını öngören uygun işleyişleri yürürlüğe koyacak ve elverdiğince halkın da bu işleyişlere katılmasını sağlayacaktır.

1979-Avrupa Konseyi-Avrupa'nın Yaban Hayatı ve Yaşama Ortamlarını Koruma BERN Sözleşmesi (20/2/1984-18318)

* Madde 3; Her akit taraf, yabancı flora ve fauna ile doğal yaşama ortamlarının, bilhassa nesli tehlikeye düşmüş ve düşebilecek türlerin, özellikle endemik olanlarının ve tehlikeye düşmüş yaşama ortamlarının, bu sözleşme hükümlerine uygun olarak muhafazası amacıyla ulusal politikalarını geliştireceklerdir. Her akit taraf, planlama ve kalkınma politikalarını saptarken ve kirlenme ile ilgili mücadele önlemlerini alırken, yabancı flora ve faunanın muhafazasına özen göstermeyi taahhüt eder.

*1990-AGİT-Paris Şartı

*Çevrenin geliştirilmesinde fertlere ve kamuya teşebbüs imkanı sağlayacak iyi bilgilendirilmiş bir toplumun rolünün önemine dikkat çekeriz. Bu amaçla uygulanan politika,proje ve programların yanı sıra, çevre ile ilgili toplum bilincini ve eğitimi geliştireceğimizi taahhüt ederiz.

1.ÇED Yönetmeliği'nin 9. maddesinin a bendine göre; " ...halkın katılımı toplantısı için, projeden en çok etkilenmesi beklenen yöre halkının kolaylıkla ulaşabileceği merkezi bir yerin seçilmesine özen gösterilmesi..." gerekmektedir. Söz konusu projenin Dikili Yöresini etkileyeceği ortadadır. Bu nedenle yörede yaşayan insanların kolaylıkla ulaşabilecekleri bir merkez olan Dikili yerine, toplantının Çağlan Köyü'nde yapılması, toplantının amacına aykırıdır. Sanki, kamuoyunun bilgisi dışında, hiç kimsenin katılmadığı bir toplantı yapılmak istenmektedir.

2. Çıkarılacak cevherin bileşimi hakkında yeterli bilgi bulunmamaktadır, örneğin cevherde bulunan ağır metaller nelerdir ve ne miktarda bulunmaktadır?

3. Yörede bırakılacak pasanın, bitki örtüsüne, havaya etkisi, yağışlarla yer altı ve yerüstü sularına etkileri, özet olarak çevre ve insan sağlığına yönelik yaratacağı riskler konusundan bir çalışma yapıldı mı? Pasa yığınları için seçilen yamaçlarda geoteknik incelemeler yapıldı mı? Pasa alanına atılacak ve asit üretme potansiyeli olan kayaların pasa döküm alanına drenaj ile ilgili yapılmış bir tasarım var mı?

4. İşletmeden çevreye saçılacak ağır metaller, tozlar konusunda çalışma yapıldı mı?

5. İşletme için kaç ağaç kesilecek ? İşletme sahasındaki bitkisel toprak nerede muhafaza edilecek ya da kullanılacak?

6. İşletme sırasında ve sonrasında yer altı sularının nasıl etkileneceği incelendi mi? İncelendiyse ocak derinlikleri ne kadar olacak , ne kadar su seçilecek, bu suyun çekilmesi ile yörenin yer altı suyu miktarı ne kadar düşecek? Yer altı suyunun azalması ile ne kadarlık Orman alanı etkilenecek?

7. İşletme sırasında ortaya çıkacak tehlikeli atıklar nasıl ve nerede bertaraf edilecektir.

8. Patlatmalar sonucunda ne kadar titreşim oluşacaktır?

9. Cevherin taşınması sırasında kamyonların yaratacağı kirlenmenin hesabı yapıldı mı?

10. Raporda, hazırlayan firma çalışanlarından Çevre Mühendisi Esra Halıcı'nın TMMOB Çevre Mühendisleri Odası üyelik beyanı bulunmamaktadır. Adı geçen kişinin odaya üyelik kaydı var mıdır?

11. Cevherin taşınarak Ovacık İşletmesinde depolanması ve ayrıştırılması için ÇED izni alındı mı? Buradan ve diğer ocaklardan taşınacak cevherlerin atığı, Ovacık'ta nerede depolanacak? Bu cevherin işlenmesi için gereken su nereden sağlanacak? Ovacık,Çamköy,Narlıca yöresi gözden çıkarıldı mı? Ovacık işletmesine ilişkin verilen izinlere ilişkin kamu yararına aykırı olduğu gerekçesiyle alınan sayısız mahkeme kararları göz önüne alındı mı? Aynı şekilde konuyla ilgili AİHM kararları dikkate alındı mı? Ovacık işletmesi ile ilgili verilen mahkeme kararlarının yok sayılması uygulaması sürdürülecek mi? Bu şekilde Hukuksuzluk olağan hale gelmiş olmuyor mu?

Sonuç olarak, proje konusu işletmenin, çevre sağlığı ve canlı yaşamı için büyük riskler yaratacağı ortadadır. Bu nedenle söz konusu ÇED'e ilişkin olumlu karar verilmemesini diliyoruz. Saygılarımızla.

Ortak Adres: 858 Sokak No: 9/705 Konak/İzmir cangi@cangi.av.tr

Arif Ali Cangı

Oya Otyıldız

Gürel Nişli

Hülya Yılmaz

Ertuğrul Barka

Mustafa Gül

Mehmet Şahin

Ulaş Kantarcı

5.Yapılan yatırımlar ve ikna turlarıyla ilgili 5 Ocak 2008 tarihli Radikal gazetesi internet sayfasındaki haber.

Çöpler Köyü'ne siyanür kuşu konu

Çöpler Köyü Muhtarı Cahit Keklik, "Sadece Çöpler'de değil tüm dünyada altın arama çalışması yapılıyor. Gözümüzle gördük, hiçbir endişe duymuyoruz" dedi

DHA - ERZİNCAN - Topraklarında 55 ton altın, 63 ton gümüş, 10 bin ton manganez, 4 bin ton da bakır rezervi bulununca Erzincan'ın Çöpler Köyü'nün başına 'siyanürlü altın kuşu konu. Madenin çevreye zararı olmayacağına yöre halkı da ikna olmuş. Hatta bunun için 2005 ve 2006'da üç grup halinde milletvekili, belediye başkanları, bürokrat, siyasetçi, gazeteci ve muhtarlardan 24 kişi 200 bin dolar harcanarak 'altın madenlerini yerinde görebilmeleri' için maden şirketi tarafından ABD'ye gezilere götürülmüş. Anatolia Mineral Development, Çukurdere Madencilik ve Yeni Anadolu Mineral Madencilik'in şimdilik bölgeye sağladığı istihdam 40'ı Çöpler'den olmak üzere 60 kişi. Madenciler 45 haneli Çöpler'e ikişer katlı, 100'er metrakarelik evler yaptıracak. Eski köyün 3 km. ötesine camili, okullu, sosyal tesisli yeni bir köy kurulacak.